

Vláček

Zuzana Musilová

Cíl: Usnadnit dětem začlenění do kolektivu, zažít pocit sounáležitosti ve skupině, vyvolat kladné emoce, chůze v zástupu.

Věk: 2,5 – 3 roky

Pomůcky: žádné

Postup: Aktivita je vhodná pro přechod z umývárny do jídelny a zpět. Učitelka začne zpívat: „*Jede, vláček, jede vlak, jede vlak*“ (první dítě si postaví k sobě, nebo někoho vybere) „*pojedeme také tak.*“ Honzíku, chyt' se Toníka, ty Moničko Renatky, (jména dosadí dle potřeby) „*a ty, Víte, Ondřeje, Ondřeje, chybí nám jen koleje*“. (jména nutno zachovat kvůli rýmu, nemusí ani ve třídě dětí být).

Děti se zapojují do zástupu jako „vagónky“, drží se kamaráda za ramena.

Až se celý vlak zapojí, učitelka uchopí první dítě - „lokomotivu“ - za obě ruce, jde pozadu, dívá se na děti a společně zpívají:

*Jede, jede, bez silnice, nevedou ho kolejnice,
jede vláček vlak, malých batolat,
jede vláček vlak, malých batolat.
Mašinka je učitelka, jede vpředu, že je velká,
vzadu **Anička**, že je maličká. (jméno doplnit dle skutečného dítěte,
které je poslední)
vzadu Anička, že je maličká.
Jede, jede, nemá kola, nic mu cestou neodolá,
nebo je to drak a ted', babo, rad',
nebo je to drak a ted', babo, rad'.*

Zkušenosti s realizací: Je třeba děti naučit správnému uchopení, mají tendenci držet se v pase, jenže pak se jim špatně jde a mohou i upadnout. Opravujeme držení, má být za ramena a ruce natažené. Připomínat pravidlo - „Aby to nebolelo“, děti se někdy drží za ramena křečovitě. Tato aktivita mi velmi pomáhá, využívám ji i při pobytu venku. Děti ji mají rády, pomáhá jim s adaptací v prvních dnech v MŠ - paní učitelka zpívá mé jméno, jsem vagónkem ve společném vláčku.

Zdroje:

Eben, P. & Fischer, V. (1973): *Elce pelce kotrmelce*. Praha: Supraphon. (CD).

VLAČEK

JE-DE VLAČEK, JEDE VLAK, JEDE VLAK. POJEDEME TAKÉ TAK.

HONZO, CHYŤ SE TONIKA, TY MONIČKO, RENATKY,

A TY, VÍ-TE, ONDŘEJE, ONDŘEJE, CHYBÍ NÁM JEN KOLEJE.